

— Ние бѣхме двама съ баща си. Имахме три семки отъ любеници и ги насадихме по цѣлия свѣтъ. Отъ тѣхъ поникна само едно стъбло. И то бѣше въ Влашко. Стъблото порастна толкова голѣмо, че пустна ластарь презъ Дунава и влѣзе въ Българската земя. На самия връхъ завърза една любеница. Тя растна, растна и стана голѣма — голѣма. Еднъжъ взехме сѣкири съ баща си и отидохме да отсѣчемъ любеницата. Сѣкохме я, сѣкохме и тѣкмо да я отсѣчемъ, изскочи сѣкирата изъ рѣзетъ на баща ми и се скри въ любеницата. Влѣзохме и ние съ баща си въ любеницата да търсимъ сѣкирата. Търсихме, търсихме — нѣма я. Срѣщнахме тамъ единъ керванъ съ камили и попитахме керванджията, не е ли виждалъ сѣкирата. А той рече:

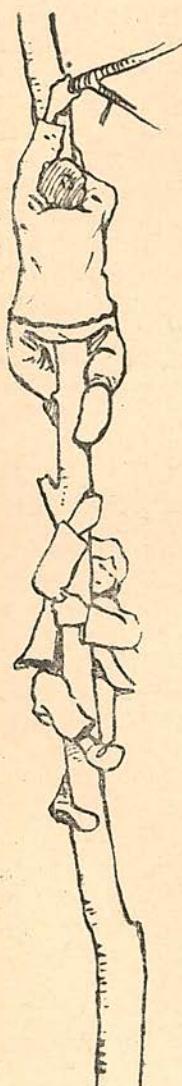
„Ние изгубихме тута една камила и три дни вече я търсимъ и не можемъ да я намѣримъ, та вие сѣкирата ли ще намѣрите?!. По-скоро си излизайте и не губете време!“

Иzlѣзохме, натоварихме любеницата, та разпратихме по всички краища на свѣта да се продава. Продавахме, продавахме, па остана едно парче не продадено и отъ него ни пукна вола, — казалъ воденичаръ и замлѣкналь.

— Само толкозъ ли е? — запитало момчето — и започнало:

— Ние пѣкъ, когато бѣ живъ баща ми, бѣхме голѣми чорбаджии. Имахме деветъ кошери пчели. Еднъжъ ни се загуби пчелокътъ*). Баща ми ме изпрати да го търся. Търсихъ го, търсихъ — нѣма го. Отидохъ най-после на една планина, тамъ го намѣрихъ на едни скали. Изроилъ цѣлъ рой пчели и тѣ събиратъ медъ, събиратъ, та потекло дори по скалитѣ . . .

Азъ отидохъ и обадихъ на баща си. Хванахме и одрахме деветъ мишки, та направихме деветъ турума отъ кожитѣ имъ. Отидохме на планината, напълнихме турумитѣ съ медъ, натоварихме пчелока съ тѣхъ и тръгнахме за дома. Вървѣхме, вървѣхме и срѣщнахме едно море. Пчелокътъ литна, прелѣ. Ние се помолихме на едно врабче, та ни пренесе. Отидохме дома и видѣхме турумитѣ разхвърлени. Кой отъ тѣхъ изтекълъ, кой не, а пчелокътъ избѣгалъ пакъ. Събрахме разсипания медъ и тръгнахме да търсимъ пчелока. Отидохме пакъ на нова място въ планината, — нѣма го. Срѣщнахме единъ човѣкъ, попитахме го, и той ни каза, че го видѣлъ какъ литналъ и отишель на небето. Намѣрихме едно ви-

*) Пчелокъ — Царицата на пчелиятѣ.